

(2003/C 137 E/004)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1401/02
af Daniela Raschhofer (NI) til Kommissionen

(15. maj 2002)

Om: Situationen for psykisk handicappede voksne i ansøgerlandene

Ifølge oplysninger fra European Association of Societies of Persons with Intellectual Disability and their Families, kort kaldet Inclusion Europe, er situationen for psykisk handicappede voksne i de kommende medlemsstater bekymrende. Mens situationen for psykisk handicappede børn efter det kommunistiske regimes fald er forbedret noget, er dette beklageligvis ikke tilfældet for voksne. Tværtimod er deres tilværelse præget af isolation og manglende pleje.

Også det forhold, at Kommissionen ikke behandler dette spørgsmål i sine statusrapporter er tvivlsomt. I sin statusrapport om Rumænien behandles kun situationen for handicappede børn kort.

Derfor bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

1. Er Kommissionen bekendt med problematikken om psykisk handicappede voksne i de fremtidige medlemsstater?
2. Hvorfor behandler den i bekræftende fald da ikke denne i sine statusrapporter?
3. Har Kommissionen til hensigt at skabe opmærksomhed omkring problemet, ikke blot i offentligheden, men også i ansøgerlandenes regeringer?
4. Anser Kommissionen det for nødvendigt at forbedre situationen for psykisk handicappede voksne i ansøgerlandene?
5. Hvilke forbedringer mener Kommissionen i bekræftende fald bør gennemføres?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Günter Verheugen

(3. juli 2002)

1. Betingelserne for medlemskab af EU indebærer, at kandidatlandene skal opfylde Københavns-kriterierne og gennemføre gældende EU-ret fuldt ud. Da mentalt handicappede menneskers rettigheder er et element i menneskerettighederne, er det Kommissionen magtpåliggende at give disse rettigheder fuld opmærksomhed i udvidelsesprocessen. Desuden ligger fravær af diskrimination og forbedring af levevilkårene for mennesker med handicap i forlængelse af principperne i EU's charter om grundlæggende rettigheder (artikel 21 og 26).

2. De periodiske rapporter fra 2001 for Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Rumænien, Slovakiet og Slovenien omtalte generelt de problemer, som handicappede står over for, og pegede i de fleste tilfælde på, at der stadig skal gøres væsentlige fremskridt på dette felt.

3. Kommissionen har til hensigt yderligere at fremme forståelsen for disse problemer både i den brede offentlighed og i kandidatlandenes regeringer. I denne forbindelse håber Kommissionen, at Det Europæiske Handicapår, som 2003 er blevet proklameret til at være, også vil blive markeret i det bredere Europa. Kandidatlandene opfordres derfor kraftigt til også at markere Det Europæiske Handicapår og forberede aktioner på nationalt plan.

Der er også truffet de fornødne foranstaltninger til at bane vej for, at kandidatlandene kan deltage i EU-programmet til bekæmpelse af diskrimination, som bl.a. omfatter foranstaltninger til bekæmpelse af diskrimination baseret på handicap.

Som led i tiltrædelsesforhandlingerne vil Kommissionen fortsat overvåge og støtte landenes forberedelser på tiltrædelse med henblik på at fjerne diskrimination. Bl.a. vil Kommissionen gennemføre en undersøgelse af, hvilke retlige bestemmelser der findes i kandidatlandene vedrørende diskrimination baseret på handicap.

4. Kommissionen mener, at en forbedring af forholdene for handicappede, herunder også mentalt handicappede voksne, er afgørende i de fremtidige medlemsstater, men vil også gerne påpege, at der også er behov for forbedringer i de nuværende medlemsstater.

5. En sådan forbedring forudsætter, at der udformes koordinerede og integrerede politikker og strategier i kandidatlandene. Dette vil bl.a. indebære forbedring af den sociale velfærdsinfrastruktur, integrering af hensynet til handicappede på alle relevante niveauer i politikformuleringen, vedtagelse af omfattende lovgivning mod diskrimination, informationskampagner i offentligheden og mobilisering af EU-støtte.

(2003/C 137 E/005)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1421/02

af Karin Junker (PSE) til Kommissionen

(23. maj 2002)

Om: Skovdød i Indonesien

De internationale miljøorganisationer gør sig bekymringer med hensyn til Indonesien: ud af de 162 millioner hektar skov, som for fyrre år siden dækkede østaten, som er rig på vegetation, er kun halvdelen tilbage i dag. Ifølge eksperter er der tale om foruroligende langfristede klimatiske og miljømæssige følger. Ud over skovbrandene anklager de lokale observatører det korrupte politiske system for at være hovedårsagen til, at livsvigtige ressourcer går tabt. Efter den tidligere præsident Suhartos fald er regionernes autonomi blevet styrket, og statskontrollen er derved blevet gjort magtløs. På grund af finansielle vanskeligheder har de lokale forvaltningsmyndigheder skaffet sig indtægter via illegal skovrydning. For at sikre miljøet og livsgrundlaget for de efterfølgende generationer kræver ngo'erne en skovreform, gennemskueligt ejendomsforhold og skarpere forfølgelse i tilfælde af illegal skovrydning og korruption.

EU er Indonesiens næststørste handelspartner og hovedaftager af dens vareeksport. Endvidere er EU den største udenlandske investor i regionen. Over fire år er der blevet afsat 106 mio. EUR til EU-udviklingsprogrammer, som hovedsageligt anvendes til støtte til skovdyrkning. Kommissionen understreger i sin meddelelse om »Udvikling af nærmere forbindelser mellem Indonesien og Den Europæiske Union«⁽¹⁾ nødvendigheden af at støtte Indonesien under den planlagte skovreform. Den henviser til, at de eksisterende problemer hænger tæt sammen med den politiske situation i Indonesien. Hvis der skete en forbedring, kunne EU's hjælpeprogrammer, som hovedsageligt er koncentreret om brandforebyggelse, hensigtsmæssig skovforvaltning og bevarelse af den økologiske balance, få større virkning.

Kommissionen bedes besvare følgende spørgsmål:

- I hvilken udstrækning lægger Kommissionen pres på den indonesiske regering, således at den rent faktisk gennemfører de planlagte reformer?
- Hvorledes samarbejder Kommissionen med de lokale og internationale ngo'er?
- Mener Kommissionen, at der er en sammenhæng mellem truslen mod Indonesiens skove og manglede inden for den lokale forvaltningsstruktur?
- Har Kommissionen adgang til tal over hugstmængderne og korruptionsgraden?
- Hvilke muligheder ser Kommissionen for at fjerne disse misforhold og hindre rovdriften?

⁽¹⁾ KOM(2000) 50 endelig udg.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(27. juni 2002)

Kommissionen deler den bekymring, som det ærede medlem har givet udtryk for med hensyn til ødelæggelsen af skove i Indonesien, og den utilfredsstillende forvaltning og regulering af jord- og